

Nasza Matka

Nr 12 (170) grudzień 2020 (rok 15)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Adwent

Adwent (z łac. *adventus* - przyjście, przybycie) to okres w roku liturgicznym, który rozpoczyna się od I Nieszporów niedzieli po sobocie XXXIV tygodnia Okresu Zwykłego, a kończy przed I Nieszporami uroczystości Narodzenia Pańskiego w wieczór 24 grudnia. Trwa od 23 do 28 dni i obejmuje cztery kolejne niedziele przed 25 grudnia. Stanowi pierwszy okres w każdym nowym roku liturgicznym.

Adwent składa się z dwóch odrębnych okresów:

- czasu, w którym kierujemy nasze serca ku oczekiwaniu powtórnego przyjścia Jezusa w chwale na końcu czasów (okres od początku Adwentu do 16 grudnia włącznie);
- czasu bezpośredniego przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, w której wspominamy pierwsze przyjście Chrystusa na ziemię.

>>>

SŁOWO BOŻE

(Łk 1, 57 - 66)

Dla Elżbiety nadszedł czas rozwiązania i urodziła syna. Gdy jej sąsiedzi i krewni usłyszeli, że Pan okazał tak wielkie miłosierdzie nad nią, cieszyli się z nią razem. Ósmego dnia przyszli, aby obrzezać dziecko, i chcieli mu dać imię ojca jego, Zachariasza. Jednakże matka jego odpowiedziała: «Nie, natomiast ma otrzymać imię Jan». Odrzekli jej: «Nie ma nikogo w twoim rodzie, kto by nosił to imię». Pytali więc znakami jego ojca, jak by go chciał nazwać. On zażądał tabliczki i napisał: «Jan będzie mu na imię». I wszyscy się dziwili. A natychmiast otworzyły się jego usta, język się rozwiązał i mówił błogosławiąc Boga. Wtedy strach padł na wszystkich ich sąsiadów. W całej górskiej krainie Judei rozprowadano o tym wszystkim, co się zdarzyło. A wszyscy, którzy o tym słyszeli, brali to sobie do serca i pytali: «Kimże będzie to dziecko?» Bo istotnie ręka Pańska była z nim.

Zwornikiem wszystkich tekstów liturgii adwentowej obydwu części jest czytanie księgi proroka Izajasza. Czytanie to obrazuje tęsknotę za wyczekiwanyym Mesjaszem.

Pierwsze ślady obchodzenia Adwentu spotykamy w IV w. między innymi w liturgii galijskiej i hiszpańskiej. Z pewnością Adwent nie istniał, dopóki nie ustalono stałej daty świąt Narodzenia Pańskiego. Została ona wyznaczona dopiero w II połowie IV wieku. W Hiszpanii pierwsze wzmianki o przygotowaniu do obchodu Narodzenia Pańskiego (choć nie jest ono określane mianem Adwentu) pochodzą z roku 380. Kanon 4 synodu w Saragossie, który odbył się w tym roku, poleca wiernym, aby od dnia 17 grudnia do Epifanii (6 stycznia) gorliwie gromadzili się w kościele, nie opuszczając ani jednego dnia. W tradycji gallikańskiej Adwent miał charakter pokutny i ascetyczny (post, abstynencja, skupienie), co wspomina św. Hilary (+ 367). W V w. biskup Tours, Perpetuus, wprowadził w Galii obowiązek postu w poniedziałki, środy i piątki w okresie od dnia św. Marcina (11 listopada) do Narodzenia Pańskiego. W Rzymie okres przygotowania do Narodzenia Pańskiego został wprowadzony dopiero w drugiej połowie VI wieku. Adwent miał tu charakter liturgicznego przygotowania na radosne święta Narodzenia Pańskiego, ze śpiewem Alleluja, Te Deum laudamus, z odpowiednim doborem czytań i formularzy, bez praktyk pokutnych.

Od czasów św. Grzegorza Wielkiego (590-604) Adwent w Rzymie obejmował już 4 tygodnie. Był to czas bezpośredniego, liturgicznego przygotowania na obchód pamiętki historycznego przyjścia Chrystusa. Na początku IX w. Adwent nabiera także charakteru eschatologicznego - staje się czasem przygotowania na ostateczne przyjście Chrystusa. W wyniku połączenia tradycji gallikańskiej i rzymskiej ukształtował się Adwent, jaki przeżywamy do dziś - liturgicznie rzymski, a ascetycznie gallikański (kolor fioletowy, bez Gloria). Formę tę rozpowszechniały klasztory benedyktyńskie i cysterskie. W XIII w.

znana ona była już w całym Kościele, do czego przyczyniły się nowe zakony, zwłaszcza franciszkanie.

Teksty liturgiczne Adwentu ukazują postacie Starego i Nowego Testamentu, przez których życie i działalność Bóg zapowiadał i przygotowywał świat na przyjście Jego Syna: Maryję, Jana Chrzciciela, Izajasza. Adwent to czas radosnego oczekiwania na spotkanie z Panem i przygotowania się do niego przez pokutę i oczyszczenie. Dlatego Kościół zachęca do udziału w rekolekcjach, przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania. Adwent nie jest jednak w sensie ścisłym czasem pokuty, tak jak na przykład Wielki Post.

Jak czytamy w "Ogólnych normach roku liturgicznego i kalendarza" z 1969 r.: "Adwent ma podwójny charakter. Jest okresem przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, przez który wspominamy pierwsze przyjście Syna Bożego do ludzi. Równocześnie jest okresem, w którym przez wspomnienie pierwszego przyjścia Chrystusa kieruje się dusze ku oczekiwaniu Jego powtórnego przyjścia na końcu czasów. Z obu tych względów Adwent jest okresem pobożnego i radosnego oczekiwania".

W czasie całego Adwentu, poza niedzielami i uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP (8 grudnia), odprawiane są Roraty. Ta bardzo dawna tradycja jest nadal w Polsce kultywowana. Roraty to Msze ku czci Najświętszej Maryi Panny, odprawiane wczesnym rankiem. Ich nazwa pochodzi od łacińskich słów pieśni często śpiewanej na ich początku - Rorate caeli desuper (Spuście rosę, niebiosy). W czasie Rorat przy ołtarzu znajduje się dodatkowa, ozdobna świeca - symbolizuje ona obecność Maryi. Eucharystia rozpoczyna się przy zgaszonych świecach; zapalają się one dopiero podczas uroczystego hymnu "Chwała na wysokości Bogu". Jest to jeden z nielicznych przypadków w roku liturgicznym, kiedy hymn ten śpiewa się każdego dnia (choć wyjątkowo podczas Rorat).

>>>

Według Abrahama Bzowskiego, dominikanina, wybitnego historyka Kościoła, początek Roratu w Polsce datuje się na XIII wiek. Ich odprawianie miał wprowadzić w Poznaniu książę Przemysław I Pobożny, a w Krakowie, na prośbę św. Kingi, Bolesław Wstydlawy. Największą popularność i szczyt rozwoju Roraty osiągają w XVI wieku. Codziennego udziału w tej Mszy świętej przestrzegali królowie Zygmunt Stary i Zygmunt August, królowa Bona, Anna Jagiellonka i Marysieńka Sobieska. Zygmunt I Stary i Anna, jego córka, starali się o to, aby w kaplicy królewskiej na Wawelu Roraty odprawiane były nie tylko w czasie Adwentu, ale przez cały rok raz na tydzień. Na ten cel przeznaczali pewne fundusze i w 1545 roku utworzono, przy kaplicy zygmuntońskiej Wniebowzięcia Najświętszej Maryi, specjalną kapelę śpiewaczą "rorantystów".

Z odprawianiem Mszy św. roratniej wiąże się zapalanie dodatkowej świecy. W dawniejszych czasach przed rozpoczęciem Mszy św. do ołtarza podchodził król, niosąc pięknie ozdobioną świecę, i stawiał ją na najwyższym lichtarzu na środku ołtarza. Podobne świece, lecz już nie ozdobione, przynosili do ołtarza prymas, senator, ziemianin, rycerz, mieszczanin i chłop - przedstawiciele ówczesnych stanów. Każdy z nich, wręczając świecę celebransowi, odpowiadał na jego pytanie: "Gotowy jesteś na sąd Boży?" - "Gotów jestem na sąd Boży".

Od IX w. dla drugiej części Adwentu charakterystyczne są tzw. antyfony "O", ponieważ wszystkie rozpoczynają się od tej właśnie litery: O Sapientia, O Adonai, O Radix Jesse, O Clavis David, O Oriens, O Rex gentium, O Emmanuel. Tak uszeregował je Amalariusz z Metz (+ 850). Oparte są one na obrazach i symbolach biblijnych. Antyfony te w tłumaczeniu polskim stanowią siedem kolejnych zwrotek dawno śpiewanej pieśni "Mądrości, która z ust Bożych wypływała". Ich treść obrazuje tęsknotę Izraelitów za Mesjaszem. Stosowane były pierwotnie jako antyfony do Magnificat w Liturgii Godzin. W odnowionej liturgii zachowały swoje tradycyjne miejsce. Ponadto włączone zostały w Mszę świętą jako wersety aklamacji przed Ewangelią.

III Niedziela Adwentu jest nazywana Niedzielą Różową lub - z łaciny - Niedzielą GAUDETE. Nazwa ta pochodzi od słów antyfony na wejście: "Gaudete in Domino", czyli "Radujcie się w Panu". Szaty liturgiczne mogą być - wyjątkowo - koloru różowego, a nie, jak w pozostałe niedziele Adwentu, fioletowe. Teksty liturgii tej niedzieli przepełnione są radością z zapowiadanego przyjścia Chrystusa i z odkupienia, jakie przynosi. Warto pamiętać, że oprócz Niedzieli Gaudete jest jeszcze tylko jedna okazja do używania szat liturgicznych koloru różowego - jest nią Niedziela LAETARE - IV Niedziela Wielkiego Postu.

**CZUWAJCIE
I MÓDLCIE SIĘ
W KAŻDYM CZASIE,
ABYŚCIE MOGLI STANĄĆ
PRZED SYNEM CZŁOWIECZYM.**

(Łk 21, 36)

Strona Żywego Różańca

Intencje Papieskie 2020

Grudzień 2020

Intencja ewangelizacyjna: za życie modlitwy.

Módlmy się, aby nasza osobista relacja z Jezusem Chrystusem była ożywiana przez Słowo Boże i przez życie modlitwy.

Różaniec Tajemnica zwiastowania

Ojciec Święty Jan Paweł II w encyklice „Redemptoris Mater”, poświęconej Najświętszej Maryi Pannie pisze, że Maryja, „szła naprzód w pielgrzymce wiary”. Dzisiaj Maryja jako nasza najlepsza Matka uczy nas wiary. Biorąc więc do rąk różaniec i rozważając tajemnice radosne chcemy uczyć się od Maryi prawdziwej wiary.

Anioł rzekł do Maryi: Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. (...) Na to Maryja rzekła do anioła: Jakże się to stanie, skoro nie znam męża? Anioł Jej odpowiedział: Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego ostoni Cię. (...) Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego. Na to rzekła Maryja: Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa (Łk 1, 30-38).

Każdy z nas ma swoje zwiastowanie. Tak jak do Maryi i do nas Bóg posyła anioła ze wspaniałą wiadomością. Ta wiadomość to prawda, że Bóg nas kocha, że ma wobec nas wspaniały plan swej miłości. Nieraz nie bardzo rozumiemy to zwiastowanie. Jakże się to stanie, to niemożliwe, dlaczego ja? - pytamy Boga i samych siebie. Maryja, mimo tego, że też nie wszystko rozumiała, odpowiedziała Bogu „niech mi się stanie według twego słowa”. Rozważając tę tajemnicę prosimy Boga, abyśmy tak jak Maryja zawsze

z radością odpowiadali „tak” na Jego propozycje.

Ks. Robert Strus

INTERCJE MSZALNE

Grudzień 2020

Wtorek 8 ⁰⁰	1 grudnia W int. emerytów i starszych parafian	Piątek 18 ⁰⁰	18 grudnia R. Kulij
Środa 8 ⁰⁰	2 grudnia R. Gracka	Sobota 18 ⁰⁰	19 grudnia
Czwartek 18 ⁰⁰	3 grudnia O powołania	Niedziela 4 Adwentu	20 grudnia
Piątek 10 ⁰⁰	4 grudnia W int. Górników i ich rodzin, za emerytowanych górników i ++	8 ⁰⁰	R. Majowska
		10 ⁰⁰	
Sobota 18 ⁰⁰	5 grudnia R. Nawrocki	14 ³⁰	
Niedziela 2 Adwentu	6 grudnia	Poniedziałek 8 ⁰⁰	21 grudnia
8 ⁰⁰	R. Stolarski	Wtorek 8 ⁰⁰	22 grudnia
10 ⁰⁰	R. Mazur	Środa 8 ⁰⁰	23 grudnia
14 ³⁰	R. Gorol		
Poniedziałek 8 ⁰⁰	7 grudnia	Czwartek Wigilia	24 grudnia
		8 ⁰⁰	
Wtorek 8 ⁰⁰	8 grudnia	Piątek Boże Narodzenie	25 grudnia
		22 ⁰⁰	Pasterka
Środa 8 ⁰⁰	9 grudnia	8 ⁰⁰	
Czwartek 18 ⁰⁰	10 grudnia Za + Andrzeja Nowak w 30 dn. po śm.	10 ⁰⁰	R. Czaja
Piątek 18 ⁰⁰	11 grudnia	Sobota II Święto Bożego Narodzenia	26 grudnia
		8 ⁰⁰	R. Wieczorek
Sobota 18 ⁰⁰	12 grudnia Za + Bronisławę Kret /od Róż Różańcowych/	10 ⁰⁰	
Niedziela 3 Adwentu	13 grudnia	14 ³⁰	
8 ⁰⁰	Fatimska	Niedziela Św. Rodziny	27 grudnia
10 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
14 ³⁰		10 ⁰⁰	
Poniedziałek 8 ⁰⁰	14 grudnia R. Kokot	14 ³⁰	R. Mazur
Wtorek 8 ⁰⁰	15 grudnia	Poniedziałek 8 ⁰⁰	28 grudnia
		Wtorek 8 ⁰⁰	29 grudnia
Środa 8 ⁰⁰	16 grudnia	Środa 8 ⁰⁰	30 grudnia
Czwartek 18 ⁰⁰	17 grudnia R. Majowska	Czwartek 16 ⁰⁰	31 grudnia Zakończenie Starego Roku

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Grudzień 2020 - Kwiecień 2021

sobota 12 grudzień 2020	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
czwartek 24 grudzień 2020	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 9 styczeń 2021	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
sobota 23 styczeń 2021	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 6 luty 2021	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 20 luty 2021	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 6 marzec 2021	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 20 marzec 2021	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
sobota 3 kwiecień 2021	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Muffinki piernikowe z orzechami

Składniki:

- 2 szklanki mąki
- 1 szklanka mleka
- 1/2 szklanki cukru
- 1/3 szklanki posiekanych orzechów włoskich
- 1/3 szklanki oleju
- 1 jajko
- 3 łyżki
- 3 łyżki miodu
- 1 łyżka przyprawy do piernika
- 2 płaskie łyżeczki proszku do pieczenia
- 1 łyżeczka kakao

polewa czekoladowa:

- 1/2 tabliczki gorzkiej czekolady
- 3 łyżki mleka

Sposób przygotowania:

Piekarnik nagrzej do 180 stopni. Formę do muffinek wyłóż papilotkami. W dużej misce połącz składniki suche - mąkę, cukier, przyprawę do piernika, proszek do pieczenia, posiekane orzechy włoskie i kakao. W drugiej misce wymieszaj składniki mokre - mleko, olej i miód. Wbij jajko i dokładnie wymieszaj, aż składniki się ze sobą połączą. Składniki mokre wlej do suchych i dokładnie wymieszaj, aż powstanie jednolite ciasto. Ciasto nakładaj za pomocą łyżki

do wysokości 3/4 papilotek. Formę wstaw do piekarnika i piecz 25 minut (do suchego patyczka). Kiedy muffinki się pieką, przygotuj polewę czekoladową. W rondelku rozpuść połamaną czekoladę. Dodaj mleko. Cały czas mieszaj i podgrzewaj na małym ogniu, aż czekolada się rozpuści i połączy z mlekiem. Muffinki wyjmij z piekarnika i ostudź. Polej polewą czekoladową i posyp posiekanymi orzechami.

gmb

Kącik humoru

Idzie Adam i Ewa przez Raj. Ewa pyta Adama drżącym głosem:

- Adamie kochasz mnie?
- A kogo mam kochać?

Stoi facet na parapecie jedenastego piętra z zamiarem skoku, ale stwierdził, że jest za wysoko, chciał się wycofać i niechcący wypadł. Leci i krzyczy:

- Boże spraw żebym przeżył, nie będę pił, palił, przeklinał i kłamał.

Spadł, podniósł się otrzępał i powiedział:

- Człowiek w szoku to takie głupoty gada...

Sprawdzając wiadomości religijne dzieci idących do I Komunii, siostra katechetka usłyszała taką oto wersję Bożego przykazania:

- Nie pożądaj żadnej żony bliźniego swego!
- Pomyśl, Damianku! Coś ci się pomyliło.

Damian po chwili.

- Nie pożądaj żony bliźniego swego na daremno!

Siostra katechetka postanowiła jedną lekcję religii poświęcić świętym.

- Jaki powinien być człowiek, żeby pójść do Nieba? - zadaje pierwsze pytanie.

- Zmarły! - pada pierwsza odpowiedź.

Siostra zaczyna więc inaczej:

- Jakich znacze świętych, kochane dzieci?

- Wincenty Witos!

- No, nie bardzo. Kościół nie ogłosił go świętym. Kto jeszcze zna jakiegoś świętego?

- Święty Mikołaj!

- Bardzo dobrze - uśmiechnęła się siostra i dodaje: - Myślę, że tego świętego lubią wszystkie nasze dzieci. Za co lubicie świętego Mikołaja?

- Bo on wstrzymał Słońce i ruszył Ziemię!

Papież Franciszek: "Adwent to okres pielgrzymowania i czuwania" - (1 grudnia 2019)

Dzisiaj, w pierwszą niedzielę Adwentu, rozpoczyna się nowy rok liturgiczny. W ciągu tych czterech tygodni Adwentu liturgia prowadzi nas do świętowania Narodzenia Jezusa, ponieważ przypomina nam, że On przychodzi każdego dnia w nasze życie i powróci w chwale u kresu czasów. Ta pewność skłania nas do patrzenia w przyszłość z ufnością, jak nas zachęca prorok Izajasz, który swoim natchnionym głosem towarzyszy całej drodze Adwentu.

W pierwszym dzisiejszym czytaniu Izajasz prorokuje, iż „stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stać będzie mocno na szczycie gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną” (2,2). Świątynia Pana w Jerozolimie jest ukazana jako punkt zbieżności i spotkania wszystkich narodów. Po Wcieleniu Syna Bożego sam Jezus objawił się jako prawdziwa świątynia. Dlatego wspaniała wizja Izajasza jest Bożą obietnicą i pobudza nas do przyjęcia postawy pielgrzymki, drogi do Chrystusa, który jest sensem i kresem całej historii. Ci, którzy łakną i pragną

sprawiedliwości, mogą ją znaleźć idąc jedynie drogami Pana, natomiast zło i grzech wynikają z faktu, że jednostki i grupy społeczne wołą podążać drogami podyktowanymi interesami egoistycznymi, powodującymi konflikty i wojny. Adwent jest właściwym okresem, by przyjąć przybycie Jezusa, który przychodzi jako posłaniec pokoju, by wskazać nam drogi Boga.

W dzisiejszej Ewangelii Jezus zachęca nas, abyśmy byli gotowi na Jego przyjście: „Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie” (Mt 24,42). Czuwanie nie oznacza trzymania oczu materialnie otwartych, ale posiadanie serca wolnego i zwróconego we właściwym kierunku, to znaczy gotowego, by dawać i służyć. To właśnie oznacza czuwanie! Sen, z którego musimy się przebudzić obejmuje obojętność, próżność, niemożność nawiązania autentycznie ludzkich relacji, niezdolność do zatroszczenia się o brata samotnego, opuszczonego lub chorego. Oczekiwanie na Jezusa, który przychodzi, musi się zatem przełożyć na trud czuwania. Chodzi przede wszystkim o zdumienie działaniem Boga, Jego niespodziankami i danie Jemu pierwszeństwa. Czuwanie oznacza także, konkretnie wrażliwość na naszego bliźniego znajdującą się w trudnej sytuacji, pozwolenie, aby wyzwaniem były dla nas jego potrzeby, nie czekając, aż on czy ona poprosi nas o pomoc, ale nauczenie się uprzedzania, wyprzedzania, tak, jak Bóg zawsze czyni wobec nas.

Niech Maryja, Dziewica czuwająca i Matka nadziei, prowadzi nas na tej drodze, pomagając nam zwrócić spojrzenie na „górze Pana”, będącą obrazem Jezusa Chrystusa, który przyciąga do siebie wszystkich ludzi i wszystkie narody.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)